

Megtérés, élet Krisztusban - nincs más lehetőség!

Válaszkeresés a modernkori válságban.

Néhány gondolat az előadás címeről: Megtérés ÉS élet Krisztusban

A megtérés még nem jelenti azt, hogy az illető Krisztusban akar élni, csak elindult a HIT útján az Őbenne való élet felé! Ez a kiindulás, amaz pedig a cél.

Akik megtértek, még nem biztos, hogy fölfogták, amit Szent Pál ír a Kolosszeieknek: „Hiszen meghaltatok és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve” (Kol 3,3)

Vagy amit ugyancsak ő mond az athénieknek az ismeretlen istenről: „Benne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel 17,28). Vagy a Korintusiaknak: „Vizsgáljátok meg magatokat, hogy a hitben éltek-e. Tegyétek csak próbára magatokat! Nem ismeritek föl, hogy bennetek él Jézus Krisztus? Ha nem, akkor nem álltátok ki a próbát.” (2Kor 13,5). A megtérés elindulás a Krisztusban való élet útján, aminek fontos próbája a Korintusiakhoz írt levél alapján annak felismerése, hogy Őbenne élünk, Ő pedig mibennünk!

„Hiszed ezt?” – kérdezi Jézus Mártától, amikor kijelenti neki, hogy „Én vagyok a feltámadás és az élet.” „Igen, Uram!”- feleli Márta. Akkor „vegyétek el a követ”, vagyis lássuk a valóságot. Össze tudod-e kapcsolni a szóban megvallott hitedet azzal, amit az előbb Jézus kinyilatkoztatott, a negyednapos hulla látványával. Márta visszakozott. „Uram már szaga van”.

Hiszitek-e, hogy Benne éltek és Ő bennetek? Felismeritek-e, minden egzisztenciális válság ellenére, hogy bennetek él Krisztus? Hiszitek-e, hogy a minket körülvevő valóság, így a modernkori válságok is Krisztusban vannak, hogy minden látszat ellenére, még mindig, „Benne áll fönn minden”?

A VÁLSÁG JELEI

Radikális liberálisok, radikalizálódó iszlamista csoportok és **langymeleg kereszténység!** **Az intézményes vallás és az egyház is** a legtöbb ember számára **rémhír és nem örömhír**, így aztán minden megtérőre három olyan jut, aki éppen elhagyja az egyházat.

Erőpozícióját veszített egyházunkat a sértődöttség jellemzi a hatalom és a hívek irányában is, ami állandó kritizálásban, elutasításban nyilvánul meg. Olyanok vagyunk, mint egy ég és föld között lebegő léghajó, ahová a hívők kötélhágcsón fölmászhatnak, ha akarnak valamit, és ha megengedjük nekik.

Megtérés nélküli egyházunk, miként „a legtöbb vallás tevékenysége abban merül ki, hogy tologatja a napozóágyakat a Titanic fedélzetén. Hajókáztatja az egymástól elszigetelt utasokat, akik mindannyian a saját személyes boldogságprogramjukat követik, miközben süllyed a hajó alattuk.” (R.R. Tanuljunk meg víz alatt élni 130.o.)

Spirituális katasztrófának lehetünk tanúi. Az aktivitás eretnokségében vergődünk, mivel elhagytuk „a jobbik részt”. Közben tömegek állnak sorba a keleti vallások spirituális kínálatáért.

Vallásos emberek sokaságát képeztük ki, óvodától az egyetemig, őszinte és jó szándékú embereket, akik **vasárnap keresztények, hétköznap pedig pogányok**, amikor a hatalmukat, pénzüket, élvezeteiket, személyes biztonságukat és az egójukat érintő dolgokról van szó.

A válság egyik jele, hogy **képtelenek vagyunk szembenézni egyházunk és nemzetünk bűneivel.**, mivel kizárólag a személyes bűnökre összpontosítottunk századokon át. Köszönet II.János Pál pápának és Ferenc pápának, hogy nyíltan beszélnek a „**strukturális bűnökről**” és az „**intézményes gonoszságról**”.

Természetesen, mint minden jelnek, nekik is sokan ellene mondanak. Miközben Ferenc pápát a világ érti, a többi vallás képviselői tisztelik és értik azt, amit tesz, eközben a belső ellenzék nem akarja tudomásul venni, mert fél. Nem a pápától, hanem a változástól. **A változásoktól mindig félünk. Az evangélium pedig állandó megtérésre, állandó változásra és változtatásra szólít fel bennünket.** (KÉP)

Ha változást szeretnénk, akkor meg kell változnunk. Ennek első feltétele a megtérés. Csak az „**átalakuláson átment emberek tudnak átalakítani másokat**”! Bernard Lonergan szerint vallási **megtérés** azokban történik, akik megengedték maguknak, hogy úgy éljenek, mint egy **szerelmes, akit „megragadott**, hatalmába kerített, birtokába vett és megtart egy teljes, ennél fogva **túlvilági szeretet**”¹! Szeretetválasz egy minket feltétel nélkül szenvedélyesen szerető Istennek!

Ők **a szíven talált emberek**, akik nem tudják ugyanúgy folytatni az útjukat, mint előtte. „A keresztény lét kezdetén nem egy etikai döntés vagy egy nagy eszme áll, hanem a találkozás egy eseménnyel, egy személlyel, aki életünknek új horizontot és ezáltal meghatározott irányt ad.”²

HOGYAN VISZONYULJUNK A MODERNKORI VÁLSÁGHOZ?

A **káosz** – gyakran előhírnöke a kimagasló kreativitásnak... A **sötétség** - megteremti a világosság utáni vágyat... A **bizonytalanság** – a misztérium előcsarnoka...

A **válság** - lehetőség és meghívás: Megmutatni a feltámadott, az itt és most bennünk élő Krisztus arcát és ugyanakkor az egyházával is közösségekben élő és vele is közösséget vállaló Krisztus arcát...

A **válság** - lehetőség és meghívás: **A vagy – vagy gondolkodás helyébe**, ami mindig összehasonlítja és az egyik oldalt idealizálja, a másikat pedig demonizálja, lassan felfedezünk egy „**harmadik utat**”, ami nem szembefordulás és nem is menekülés, hanem **az együtt érző szeretet** útja.

A **válság** - lehetőség és meghívás: A **compassióra** kereszt „oktalanságának” elfogadására, ahol már nem tudjuk bizonyítani hogy igazunk van, csak azt tehetjük, hogy ott „függünk” a jó és rossz latrok között, és minden értelemben és nekünk kell megfizetni az ő megbékélésük árát is (az egyik káromolta, a másik rászólt ... Lk 23,39-től)

Isten rendszerint az által ösztönöz haladásra, hogy kiábrándít bennünket a jelenlegi állapotunkból. **Amíg a világunk nem kezd el széthullani, addig nem indulunk valami**

¹ Uo2013. 106. o.

² XVI. Benedek: Deus Caritas est. Szent István Társulat, Budapest, 2006. 1.

nagyobb felé. Ez a félelmetes tapasztalat azonban mindig a szenvedés valamilyen formája. Ez az ára a kisszerű én halálának és az igazi Én megszületésének. „Ha a búzaszem...” (Jn 12,24) **Nem kerülhetjük meg ezt a jogos fájdalmat, ha termést akarunk.**

Az önelégült, középosztálybeli, egészséges, „büntelen” katolikus, jólfészült és jókedvű formájában nem akarja tudomásul venni, hogy ez a világ széthullhat. **Nem akar sebet kapni,** és még kevésbé fogadja el, hogy egy megalázó seb szentté és megtisztítóvá válhat.

A válságok, a krízisek, tragédiák, betegségek, kudarcok – **repedések, jól bebiztosított életünk falán,** amiknek segítségével Isten kiáraszthatja világunkra a kegyelem fénycsóváját, amennyiben engedjük, hogy átjárjon bennünket a belőle áradó kegyelem. (VL Minden kegyelem)

MI A MEGTÉRÉS?

A megtérés mindig az Atya irgalmának kezdeményezése. Isten elénk jön!

Messziről meglátta, megszánta, eléje szaladt és megcsókolta a hazatérő fiát. A **megtérés** nem a fiú kezdeményezéséből indul azáltal, hogy magába száll, hanem a benne is működő Szentlélekből. Ez a legfőbb öröksége, amelyet nem tudott eltékozolni!

Isten állandóan hívja az embert! ... mert magának teremttette ... és addig nincs békénk, amíg Benne meg nem nyugszunk .. DE nélkülünk nem akar üdvözíteni minket! Aki nem akar a mennyországba kerülni, az nem fog oda kerülni.

"Térjete meg, elközelgett az Isten országa!"

„Krisztus felhívása állandóan visszhangzik a keresztyének életében (...) De ez a megtérési törekvés nemcsak emberi mű, a „megtört szív” dinamizmusa ez, amelyet a kegyelem vonz és arra készítet, hogy válaszoljon Isten irgalmas szeretetére, aki előbb szeretett minket”. (KEK 1428.)

Mit értünk megtérés alatt?

A héber **sub**, a latin **conversio** és a görög **metanoia** jelentése ugyanaz: elfordulni valamitől, és átfordulni, odafordulni valamihez az ellenkező irányba.

NÉZŐPONT VÁLTÁS! Visszatérni az eredeti kiindulóponthoz.

Az Ószövetségben a bűnöktől való elfordulást és az Isten útjára való visszatérést jelentette. Az Újszövetségben Jézus ennél többet kér, meghív **az ő követésére** és felajánlja **a benne való lét** ajándékát. Fokról fokra lesz természetes jellemezőnké az a lelkiület, amely Krisztus Jézusban volt. Ez érinti a fejünket, a szívünket, sőt még a zsigereinket is. Egészen addig, amíg a szemlélődés és a jelenlét gyakorlása által „egy-ügyűvé” nem válunk! (Krisztus-tudat:)

A legfontosabb a szív megtérése! Csöndben kezdődik, csak a végeredmény lesz látványos: az elveszett fiú vagy Lévi megtérése.

Metanoia: Istennek első helyet biztosítunk az életünkben.

A kérdés csak az, hajlandók vagyunk-e Istennek megengedni, hogy Ő mondja meg, minek kell a 2. 3. 4. helyre kerülni? Mert könnyen biztosítjuk neki az 1. helyet, de a többi mi akarjuk eldönteni! Hajlandó vagyunk-e életünk irányítását kiengedni a kezünkől, hogy meginogjon minden?

Félünk attól, ha a kisujjunkt odaadjuk Istennek, akkor az egész életünket akarja. Egyikünk sem sejtí, meddig vezetné az Isten, ha Rá hagyatkozna.

Nézzük az arsi plébános példáját

Pasztorális módszerekkel az ő, forradalom után „lepukkant” plébániáját nem lehetett „kézbe venni”. Megértette, hogy ezeket az embereket **csak Isten képes megtéríteni**. Azt is megértette, hogy **önmagán kell kezdeni** a megtérést, azután tudja majd az Egyház szentségeivel és az imával, azaz minden emberi tervezéssel ellentétesen, a plébániát és önmagát teljesen átengedni az Istennek.

Nem csak a **megtérést** tartotta fontosnak, hanem elsősorban a **találkozást Jézus szeretetével**.

Száma a szentmise rendszeres ünneplése és a szentáldozás vezethetett az egyes emberek és a közösség megtéréséhez: Úgy vélte, hogy az oltáriszentség által Isten vezeti az embereket a megtérésre, nem a pap szavai. **A megtérés azonban csak abban az esetben alakul ki az egyházközségben, ha a plébánosnál kezdődik. Az ő megtérése nélkül nehezen lesz változás.**

Amikor bárkit Jézushoz szeretnél vezetni, magadon kell elkezdened! – papaként is és hívő világiként is. Mennyi időt adsz Istennek és mekkora szeretettel?

Metanoia: találkozás az irgalommal!

Amit az arsi plébános el akart érni, az a *metanoia* volt. A *metanoia* (görögül „megfordulás”) száma azonban **nem az ember önmaga által programozott megtérését** jelentette, **hanem egy új élet kezdetéhez szükséges isteni irgalmat**. Ehhez azonban találkozni kellett az élő Istennel, az irgalom Istennel. Olyan Istennel, aki szereti az embert. Olyan Istennel, aki emberré lett, hogy életét odaadja az emberekért. Olyan Istennel, akivel test szerint is feltámadhatunk a bűn halálából.

Metanoia: bűnbánat, amely az életünk **megváltozásához**, a **feltámadás** kell, hogy vezessen.

„Az Úr így szólt hozzám: Emberfia életre kelnek még ezek a csontok? Így feleltem: Uram, Istenem, te tudod.” (Ez 37, 3) **Engednünk kell, hogy megtörténjen az, ami már megtörtént** a keresztségünk pillanatában: „hiszen meghaltatok és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve” (Kol 3,3)

Megtérés: állandó szellemi harc.

A fentiek nem jelentik azt, hogy a keresztyének megtérése harc nélkül zajlana: „Amint a lélek új életet akar kezdeni, vagyis vágyik teljesen Istennek adni magát, az egész pokol a fejére zuhan.” A küzdelmek pedig mindig az apróságokban vannak. Éppen a látszólag legkisebb és gyakran észrevétlen részletben kell ébernek lennünk: „A kísértések, melyektől legjobban félünk és melyek által több lélek bukik el, mint gondolnánk (a következők:) Az **önszeretet** kis gondolatai, az **önbecsülés** kis gondolatai, a kis **tetszésnyilvánítások** mindenért, amit teszünk és mindenben, ahogyan rólunk vélekednek.”

A plébános a démonok teljes stratégiáját meghatározta a kísértések időbeli sorrendjében. Éppen akkor csapnak le, amikor a friss megtérés által erőt érzünk magunkban: „Ilyenkor azokat csapja be, akik vissza akarnak térni Istenhez. Engedi, hogy ízlelgessék megtérésük első perceit, tudja ugyanis, hogy akkor túlbuzgalmuk miatt úgy sem érne el semmit. **Vár** néhány hónapot, míg az első fellángolás lelohad. Majd lassan **elhanyagoltatja** velük az **imát** és a

szentségeket és küld néhány kisebb kísértést. Csak ezután kezdődnek keményebb harcok, akkor kell kegyelemért könyörögni, hogy ne teperjék le az embert.”

Ahogy Jézus figyelmeztet a magvetőről szóló példabeszéd magyarázatánál: *”Ez a példabeszéd értelme: A mag az Isten szava. Az útszélre hulló szemek azok, akik meghallgatják a tanítást, de aztán jön az ördög, kitépi szívükből, nehogy higgyenek és üdvözüljenek.”* (Lk 8, 11-12)

A plébános pontosan leírja a küzdelem menetét: „A Jóisten **hív** minket, de mi **elfutunk** előle. Boldoggá akar tenni minket, de nekünk nem kell az Ő boldogsága. Felajánlja nekünk szeretetét, de mi inkább **a démonnak ajándékozzuk szívünket**. Az idő, amit elpocsékolunk azért, hogy elveszítsük önmagunkat, Isten a megmentésünkre akarja felhasználni. Azokkal az eszközökkel, melyeket arra adott, hogy szolgáljuk Őt, hadüzenetet küldünk neki.”

Természetesen lehet a vonakodó bűnöst a szükséges ugrásra ösztönözni, ha **megtérésért imádkozunk**. „Semmi sem tetszik az Úrnak jobban a bűnösök megtérésért mondott imánál.” – „Gyakran felháborodunk a gonoszok miatt és szidjuk őket, de ahelyett, hogy sokat beszélünk (róluk), inkább imádkozunk (értük).”

Ennek **előfeltétele az alázat**, „Látjátok testvéreim, az első erény az alázat, a második az alázat és a harmadik az alázat. Mily gyönyörű erény! A szentek a legkisebbeknek tartották magokat, de Isten nagyra értékelte őket és megadott nekik mindent, amit kértek.”

A megtérés: a bizalom zarándokútja vissza az atyai házhoz, az első szeretethez.

Be kell lépnünk újra az **engedelmességbe**, a bizalommal teli önkéntes függésbe - Isten gyermekeinek ragyogó szabadságába, mely a teljes önátadásban nyeri el végső értelmét. Az **életünk átadása, felajánlása naponta önként Máriával és Máriában**, mert Mária volt az első, aki tökéletesen megengedte Istennek, hogy betöltse, megengedte, hogy rendelkezzen vele megengedte, hogy Isten eszköze legyen tökéletesen engedelmes volt és átadta az életét!

KIKET KELL MEGTÉRÉSRE HÍVNI?

Azokat, akik nem hisznek Istenben, a hitetlenségből a hitre.

Azokat, akik egy személytelen istenben, erőben, intelligenciában hisznek, a személyes Istenhez.

Azokat, akik személyes Istenben hisznek, a Biblia Istenéhez.

Azokat, akik már hisznek a Biblia Istenében, a bűnöktől az Isten által felkínált orvossághoz, a parancsolatokhoz.

Azokat, akik egy Istenben hisznek, meghívni a Jézus Krisztussal való találkozásra, mert csak Ő az Út, az Igazság és az Élet.

Azokat, akik megkeresztelkedtek Jézus Krisztusban, és hisznek is benne, egy személyes döntésre, hogy követni akarják Jézus Krisztust, és benne éljenek.

Azokat, akik döntöttek Jézus Krisztus követésében, rá kell vezetnünk a megtérés útjára, amely a személyiségük valódi átalakulását jelentő FOLYAMAT lesz!

MIÉRT KELL A TEMPLOMBAJÁRÓ KERESZTÉNYEKNEK IS MEGTÉRNI?

1. Jézus az evangélium meghirdetését megtérésre való felszólítással kezdi és követést kér. Szent Pál az efezusiaknál feltételezi a megtérést mielőtt lehívja rájuk a Szentlelket. A Lélek a Jelenések könyvében azoktól, akik már az egyházhoz tartoznak, változtatást, megtérést, bűnbánatot kér. Katekézis központú pasztorációnk homokra épített ház, amit az élet viharai szétmállasztanak, összeomlasztanak, mert se megtérést, se Krisztus követést nem kérünk, csak vizsgáztatunk.

2. Mert nem látszik az életünkön, hogy Isten országa elérkezett, köztünk és bennünk van.

Hiánycikk az igaság, béke, öröm a Szentlélekben!

3. Mert mindannyian függők vagyunk!

Egyénileg a „bűneinktől”, a „szenvedélyeinktől” vagy a „ragaszkodásainktól”. Rabjai vagyunk saját cselekvési szokásainknak, nézőpontunknak, ítéleteinknek, előítéleteinknek, gondolkodási sémáinknak, önigazolásainknak és vádaskodásainknak, destruktív, negatív mintáinknak. Néhányan pedig látványosabb, a függőségek legszembetűnőbb formáinak, mint az alkohol, a drog, internet, vásárlás és játékszenvedélynek.

Társadalmi szinten függünk a médiától, a hírügynökségektől, pártunk vagy szekértáborunk közmegegyezésen alapuló „dogmáitól”. Az európai, vagy nyugati kultúr nem engedi meg a „másképp gondolkodást”, hogy szabaddá válhassunk az önbecsapástól és kultúránk hazugságaitól.

Hogy minden nagyhatalom olaj-, háború- és birodalomfüggő.

Az egyház szenvedélybetegsége a saját abszolút érvényű egyedülállóságába vetett hite és a fehéreket (és keresztényeket) saját felsőbbrendűségük hiedelme tartja fogva..

A szegények gyengeségük és áldozatszerépük rabjai, a gazdagok pedig kiváltságfüggők..

4. Mert a szívünkben még nem hisszük, hogy Jézus Krisztus valóban föltámadt és bennünk él, mi pedig Őbenne. „Bizonyítékot akartok, hogy belőlem Krisztus szól? (...) Vizsgáljátok meg magatokat, hogy hitben éltek-e. Tegyétek csak próbára magatokat. Felismeritek-e, hogy bennetek él Jézus Krisztus? Ha nem, akkor nem álltátok ki a próbát.” (2Kor 13,3.5)

5. Mert még nem alakult át a személyiségünk „isteni természeté” (2Pét 1,4), és még nem hoztuk le a Földre az „új teremtetést” (Gal 6,15)

6. Különbőség van a meg nem tért és az megtérés útját járó keresztény között.

Ez tudja mit kell hinnie...	a másik	éli a hitet, Isten jelenlétében .
Ez alkudozik és sajnál odaadni...	a másik	örömmel mond le mindenéről.
Ez fürkészi Isten terveit...	a másik	imádja Isten szeretetét.
Ez sajnálkozik a szenvedőkön...	a másik	elmegy a leprások közé.
Ez elítéli a világ igazságtalanságát...	a másik	leszáll a szegények közé.

AKADÁLYOK A MEGTÉRÉSBEN

Hít az önmegváltásban:

Azoknak az illúziója, akik hiszik, hogy meg tudnak birkózni minden stressz helyzettel, minden problémával, és ha legyőzik ezeket, akkor minden rendben lesz. Olyanok, mint azok az alkoholisták, akik megpróbálják meghatározni önmaguknak (és az orvosuknak is) a józansághoz vezető szabályokat.

Hit az Isten által támogatott boldogságmítoszban:

Istennek biztosítania kell a boldogságunkat, az egészségünket, az anyagi helyzetünk stabilitását és az ambícióink beteljesedését. Ennek érdekében megelégszünk gyorséttermi kereszténységgel, a hit pedig csak eszköz lesz a negatív érzések, dolgok elfojtásában. Bízva az olcsó kegyelemben, nem akarjuk elvégezni a valódi benső munkát, nem akarunk megtérni, csak rá akarjuk venni Istent, hogy álljon a mi oldalunkra.

Hit abban, hogy önerőből is szabadok lehetünk:

Soha nem tudjuk irányítani vagy megtervezni saját megtérésünket. Akik mégis megpróbálják, azoknak a megtérése nagyon EGO központú, jól kézben tartható lesz és a legtöbb függőségük, amelykből szabadulniuk kellene, érintetlenül rejtve marad.

NÉHÁNY MEGTÉRÉST SEGÍTŐ HELYZET

Amikor beismerjük a tehetetlenségünket, „talajt fogunk” és nincs más dobásunk, nem működik a boldogságprogramunk forgatókönyve.

Szent Ágoston boldogság-vágy szülte istenkeresése, amikor már rádöbben, hogy mindaddig nyugtalan marad a lelke, amíg Istenben meg nem nyugszik. Mónika imái és Ambrus tanításai által Isten már mindent előkészített.

Amikor kétségbeesetten vágyakozunk arra, hogy egy nálunk hatalmasabb Valaki változást hozzon az életünkbe.

Lévi megtérése, és Jézust követése mágiának is tűnhet, mivel Jézusnak csak egy szavába került és a vámos élete egy szempillantás alatt megváltozott, sőt újjá teremtett. Ha az azt követő vacsorát közelről szemléljük, akkor világosan látszik, hogy itt kezdetektől fogva erre vágyakozott Lévi a vámos. És ezt a találkozást a mennyei Atya már kezdetektől előkészítette. Abban a pillanatban, amikor Jézus találkozott Lévivel, az megtért és szabaddá vált a szeretetre, és az egész üdvösségtörténet beteljesedett.

Amikor drámai események romba döntik addigi életünket és romokba heverünk. Jóska betegsége majd az édesanyja halála. Az én megtérésem és újjászületésem és gyógyulásom által itt is mindent előkészített az Atya.

Történhet hirtelen esemény hatása alatt is. Saulból Szent Pál lesz. István vértanúsága és a Damaszkusz előtti látomás volt a folyamat kezdete. Az apostolok között elsőből, a bűnösök között első majd közöttük is az utolsó lesz Pál apostol a megtérés folyamatában.

Történhet egy könyv elolvasása után is. Szent Edit Stein egy éjszaka alatt kiolvassa Avilai Szent Teréz Belső várkastélyát és felismeri az igazságot. Minden rendkívüli élmény nélkül válik eggyé Jézussal, megkeresztelkedik, karmelita szerzetes lesz és vértanú. Folyamatos megtérésben élt.

Történhet egy jóga meditáció közben is. Tatjana Goricseva 1947-ben született Leningrádban, filozófiát és rádiótechnikát tanult. 26 évesen keresztény lett. Leningrádban megalapította a Szovjetunió első nőmozgalmát, vallási szemináriumot szervezett, két

földalatti folyóiratot szerkesztett. Többszöri kihallgatás és letartóztatás után 1980-ban kiutasították a Szovjetunióból. Ma Párizsban él.

Fényes karrier állt előtte, és élete csaknem összeroppant saját élethazugságán. A kommunista ifjúsági vezető és filozófiadocens kicsapongásokba menekült, Nyugat és Kelet filozófiáiért lelkesedett, jógával foglalkozott. Végül a Miatyánk meditációja közben hit ébredt benne, amely megváltoztatta életét. „Egész valómmal átéreztem, hogy Isten létezik... Isten, aki szeretetből emberré lett.” Tatjana Goricseva beszél az egyház újjáéledéséről Oroszországban, ami üldöztetés és börtön ellenére történik. Az orosz egyház lelkipásztorai ma is a Lélek erejével működnek, képesek belelátni az emberi szív mélységeibe. Nagy tanúságtétel ez a könyv, amelynek címe Istenről beszélni veszélyes Tapasztalataim Keleten és Nyugaton (Egyházforum könyvei 1.)

Mivel mindig Isten a kezdeményező számtalan helyzetben találhat ránk és találhatunk őrá!

A MEGTÉRÉS LEGFONTOSABB LÉPÉSEI

A megtérés negatív példája a részeges, aki ráérez az alkohol ízére, rászokik, szenvedélyes lesz, rabjává válik, érte mindent elvet és belehal.

A megtérés ennek a példának pozitív megfelelője. Isten hívja az embert, hogy találkozzon vele, ráérezzen a személyes kapcsolat ízére, megrészegegyen a Szentlélektől, „érte mindent elvessen, sőt szemének tekintsen” (vö. Fil 3,7) és engedje, hogy Isten teljesen birtokba vegye az akaratát, a szívét és a testét is. Ennek a vége is halál, csak a mag halála, amely szárba szökken és termést hoz!

A megtérés spirituális útja (1) a megtisztulás – via purgativa (2) a megvilágosodás – via illuminativa (3) az egyesülés – via unitiva. A legtöbb keresztény csak az első lépésig jut el.

Függőségeinktől a szenvedélyes Istenszeretetig (AA 12 lépéses programja nagy segítség)

1. Tehetetlenségünk beismerése:

„Azt sem tudom, mit teszek, hiszen nem azt teszem, amit szeretnék, hanem amit gyűlölök. (...) mert készen vagyok ugyan akarni a jót, de arra, hogy tegyem is, nem vagyok képes. Hiszen nem a jót teszem, amit akarok, hanem a rosszat, amit nem akarok.” (Róm 7, 15-18)

„Amikor látta a tömeget, megesett rajta a szíve, mert olyan volt, mint pásztor nélkül a juhok: elcsigázott és kimerült.” (Mt 9,36)

2. Vágyakozás, hogy meggyógyuljunk és megszabaduljunk:

„Sőt magunkban már a halálos ítéletet is elfogadtuk, hogy ne magunkban bízunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat.” (2Kor 1,9)

„Apja már messziről meglátta és megesett rajta a szíve. Eléje sietett, a nyakába borult és megcsókolta.” (Lk 15,20)

3. Édes megadás, amikor elhatározzuk, hogy akaratunkat és életünket Isten gondviselésére bízunk.

„Ti szomjazók, gyertek a vizekre mind, és bár nincsen pénzetek, siessetek ide! Vegyetek ingyen gabonát és egyetek, vegyetek pénz nélkül bort és tejet. Miért költitek a pénzt arra, ami nem kenyér, és a keresetet arra, ami jól nem lakat?” (Iz 55, 1-2)

„KérjeteK és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek! ⁸Mert aki kér, az kap, aki keres, az talál, s aki zörget, annak ajtót nyitnak.” (Mt 7,7-8)

4. Mélyreható és bátor erkölcsi leltár készítése.

„Az áldozatok nem szereznek neked örömet, ha égőáldozatot hozok, nem fogadod el. ¹Áldozatom a bűnbánó lélek, az alázatos és töredelmes szívet nem veted meg.” (Zsolt 51, 18-19)

„Virrasszatok és imádkozzatok, nehogy kísértésbe essetek. A lélek ugyan készséges, a test azonban erőtlens.” (Mt 26,41)

5. Az igazság nyilvános feltárása és a felelősség vállalása – életrendező gyónás

„Ameddig hallgattam, velőmig sorvadoztam, sóhajtozásomnak nem volt vége. ⁴Kezed súlyosan rám nehezedett nappal és éjjel. Szívem olyan volt, mint a föld a tűző napon. ⁵De akkor megvallottam neked bűnőmet, nem rejtegettem tovább vétkeket. Így szóltam: „Az Úrhoz megyek és megvallom gonoszságomat!” S te eltörölted adósságom, megbocsátottad bűnőmet.” (Zsolt 32, 3-5)

„Valljátok meg tehát egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Igen hathatós az igaz ember buzgó könyörgése.” (Jak 5,16)

„Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.” (Jn 20,23)

6. Teljesen készen kell állni arra, hogy Isten megszabadítson bennünket a jellemhibáinktól

„Hogy megismerjem őt (Krisztust) és feltámadásának erejét, de a szenvedésben is vállaljam vele a közösséget. ¹¹Így hozzá hasonulok a halálban, hogy ezáltal eljuthassak a halálból a feltámadásra is. ¹²Nem mintha már elértem volna vagy már célba értem volna, de futok utána, hogy magamhoz ragadjam, ahogy Krisztus is magához ragadott engem. ¹³Testvérek, nem gondolom, hogy máris magamhoz ragadtam, de azt igen, hogy elfelejtem, ami mögöttem van, és nekilendülök annak, ami előttem van.” (Fil 3,10-13)

„Eszerint nem azon fordul a dolog, aki erőlködik vagy törekszik, hanem a könyörülő Istenen.” (Róm 9,16)

„Erre kinyújtotta kezét, megérintette, és így szólt hozzá: „Akarom, tisztulj meg!” (Lk 5,13)

7. Alázatosan kértük Őt hiányosságaink felszámolására

„Könyörülj rajtam, Istenem, hiszen irgalmas és jóságos vagy, mérhetetlen irgalmadban töröld el gonoszságomat! ⁴Mosd le bűnőmet teljesen, tisztíts meg vétkeimtől!” (Zsolt 51, 3-4)

„Ne aggódjatok semmi miatt, hanem minden imádságotokban és könyörgéseitekben terjesszétek kéréseketek az Úr elé, hálaadástokkal együtt. Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.” (Fil 4, 6-7)

„Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy ha ömlik belőlük a szó, nyomban meghallgatásra találhatnak! ⁸Ne utánozzátok hát őket! Tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek.” (Mt 6, 7-8)

8. Listát készítettünk mindazokról, akiknek valaha kárára voltunk, és hajlandóvá váltunk mindnyájuknak jóvátételt nyújtani.

„Erre Nátán így szólt Dávidhoz: „Magad vagy ez az ember! Erre Dávid így szólt Nátánhoz: „Vétkeztem az Úr ellen!” (2 Sám 12,7.13)

„Ha tehát ajándékot akarsz az oltáron felajánlani, és ott eszedbe jut, hogy embertársadnak valami panasza van ellened, ²⁴hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, s menj, előbb békülj ki embertársaddal, aztán térj vissza és ajánld fel ajándékodat.” (Mt 5, 23-24)

9. Közvetlenül jóvátételt nyújtottunk nekik, ahol lehetséges volt, kivéve, ha ez sérelmes lett volna rájuk nézve.

„Mint az aranyalmák ezüstitányérokon, éppen olyan a szó, amit jókor mondanak. ¹²Mint az aranygyűrű, s mint az arany ékszer, olyan a bölcs tanító a szófogadó fülnek.” (Péld 25,11-12)

„Ha ugyanis valaki csak hallgatja a tanítást, de nem követi, hasonlít ahhoz az emberhez, aki a természettől kapott arcát tükörben nézegeti.” (Jak 1,23-24)

„Apám, vétkeztem az ég ellen és teellened. ¹⁹Arra, hogy fiadnak nevezz, már nem vagyok méltó, csak béreseid közé fogadj be.” (Lk 15,19)

10. Folytattuk a személyes leltár készítését, és haladéktalanul beismertük, amikor hibáztunk.

„De ki látja meg saját hibáit? Tisztíts meg mindtől, ami rejtve maradt!” (Zsolt 19,13)

„Amikor a pogány törvény híján a természet szavára jár el a törvény szerint, törvény híján saját magának a törvénye. ¹⁵Ezzel igazolja, hogy a törvénytől való cselekedet a szívébe van írva. Erről lelkiismerete tanúskodik és önítélete...” (Róm 2,14-15)

„Majd harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, János fia, szeretsz?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte: „Szeretsz engem?” S így válaszolt: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek.” (Jn 21,17)

11. Igyekeztünk ima és szemlélődés útján elmélyíteni tudatos kapcsolatunkat Istennel, csak azért imádkoztunk, hogy felismerjük velünk kapcsolatos akaratát, és hogy legyen erőnk a teljesítéséhez.

„Álljatok meg és ismerjétek el: Én vagyok az Isten!” (Zsolt 46,11)

„Korábbi életmódokkal ellentétben vessétek le tehát a régi embert, akit a megtévesztő kívánság romlásba dönt. ²³Újuljatok meg gondolkodástok szellemében, s ²⁴öltsetek magatokra az új embert” (Ef 4,22-23)

„Hajnaltájban, amikor még sötét volt, Jézus elindult, és kiment egy elhagyatott helyre imádkozni.” (Mk 1,35)

12. E lépések eredményeként spirituális ébredést éltünk át (**megtérés**), megpróbáltuk ezt az üzenetet alkoholistákhoz eljuttatni (**tanúságtétel**), és ezeket az elveket életünk minden dolgában érvényre juttatni (**megújulás**).

„Uram, érted él a szívem, és a lelkem is csak érted él. Meggyógyítottál és hagyod, hogy éljek,¹⁷ még szenvedésem is áldássá vált. Megszabadítottad lelkemet a pusztulás verméből. Hátaid mögé vetted minden vétkeimet. (...) Csak aki él, az magasztal, ahogy ma én magasztallak. Az apák hirdessék fiaiknak a hűségedet.” (Iz 38,16-17.19)

„amit hallottunk, amit megismertünk, s amit őseink beszéltek el nekünk.⁴ Nem titkoljuk el fiaink előtt, hanem hirdetjük a jövő nemzedéknek. Az Úr dicső tetteit, erejét, és a csodákat, amelyeket művelt.” (Zsolt 78,3-4)

„Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon benneteket, mint a búzát.³² De imádkoztam érted, nehogy megfogyatkozz a hitedben. Amikor megtérsz, te erősíted majd meg testvéreidet.” (Lk 22,31-32)

A KÖZÖSSÉGEINK MEGTÉRÉSÉNEK FONTOSSÁGA

El kell ismernünk, hogy gyakran a teológusaink, a klérus tagjai, a világi munkatársak, a hitoktatók sem hoztak valódi döntést Krisztus mellett és nem akarnak rálépni a megtérés útjára! Emiatt pedig minden pasztorációs tevékenységünk, kétes értékű, mivel az egész olyan, mint alapok nélkül házat építeni.

A bürokrácia növelése helyett a megtérést kell szorgalmazni. **"Ideje visszatérni Istenhez! Engedjétek meg, hogy hangosan kiáltsam: Ideje visszatérni Istenhez!"** (II.János Pál)

Tisztán látja ezt és hirdeti is folyamatosan Ferenc pápa. 2016. december 22-én délelőtt fogadta a vatikáni kúria bíborosait és hivatalvezetőit a hagyományos karácsonyi köszöntés alkalmából. A hozzájuk intézett beszéde a római kúria reformjáról szólt, tizenkét pontban összefoglalva, amelynek az első pontja az **individualitás** (személyes megtérés) a második pedig **a lelkipásztori irányultság** (megtérés a pasztorációban). A személyes megtérés erősíti ugyanis a közösségi megtérést. Az egészséges test pedig képes befogadni, megerősíteni, gyógyítani és megszentelni saját testrészeit.

Mindnyájan „misszionárius-tanítványok” vagyunk. Mire várunk? – teszi fel a kérdést Ferenc pápa az EG 120. fejezetében.

Miért fogy a katolikusok száma? Két oka van: még nem találkoztak az emberek katolikusokkal, vagy mert találkoztak már katolikusokkal.

A nem hívők nem fognak hívővé válni, ha nem ismerik fel bennünk a természetfeletti Istent. Jó, ha tudjuk, hogy **nem mi, hanem Isten vonzza őket magához általunk!** Tanúságot kell tennünk **a Szentlélekről**, valamint **Isten erejéről**, amely Jézus Krisztus keresztye és feltámadása által megszentel és üdvözít. Az elérkezett, köztünk lévő **Isten országáról**.

Keresztény közösségeink megújulása!

Többsége lomhának, nehézkesnek tűnik, mintha hiányozna belőlük az életerő és az apostoli eredményesség. Számos oka van ennek, de a legelső és legradikálisabb mind közül az a tény, hogy a megkereszteltek nagyon kis hányada lépett a megtérés útjára.

Amíg mi imaköröket, bibliaköröket, kiscsoportokat szervezünk "klubtagokkal", addig mások tanítványokat nevelnek, és egyértelműen azzal kezdik, hogy megtérésre szólítják föl a tagjaikat. (ld. kispapoknak tartott lelkigyakorlat)

A közösségeink tagjait segítsük el a megtérésre, a döntésre! Fel szabad tennünk a kérdést mit akarnak: csak jó emberek, vagy Jézus barátai és tanítványai lenni?

Segítsük őket abban, hogy igazán szabaddá váljanak! Jézus kéri, hogy „*hengerítsétek el a követ*” a sírtól és „*oldjátok fel, hogy járni tudjon*”. (Jn 11,39.44) Az újjászületett Lázár is teljesen rászorul testvéreire, a közösségre. Így nekünk is segítenünk kell, hogy gyógyulhassanak közösségeink tagjai testileg az anyagiasságtól, hamis kapcsolatoktól, testiségtől, betegségtől. Lelkileg az emlékektől, körülményektől, jövőtől, magánytól való félelemtől, külsőséges szabályoktól, önféltéstől. Szellemileg a bűnöktől, ki nem mondott haragtól, hamis bűntudattól, démoni hatalmak befolyásítól, okkultizmus hatásaitól szabadítóimával és gyóntatásokkal.

Akit nem juttatunk el ideig, az a csoport részére inkább teher lesz, mint segítség, mert a közösség építéséhez bizonyos érettség kell.

Segítsük őket a testvéri közösségbe való elköteleződéshez. A közösség nem "fejőstehén". Aki úgy tekinti, az még passzív, éretlen. Minden tagnak hozzá kell adni valamit a közösség lelki vagyonához. Minden oszlopnak tartó funkcióra kell vállalkoznia, megtanulva, hogy csak Jézusra, a fundamentumra támaszkodhat, hogy onnan közölje gazdagságát, tapasztalatát, és benne találja meg békéjét.

Összefoglalva: Csak az tud másokat Krisztushoz vezetni, aki már megtért és maga is tanítványa Jézusnak! Miközben sok mindennel törődünk, a sok minden nyugtalanít bennünket (Márta lelkülete), elveszítettük a „jobbik részt” (Mária részét). **Valamit elveszítettünk: a szeretet tüzeit, a szeretet extázisát, Isten szenvedélyes szeretetét irántunk és a mi szenvedélyes szeretetünket Őiránta!**

Vissza kell térnünk „*az első szeretethez*”! és „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak*”.(vö. Jel 2,4.7)

Köszönöm, hogy meghallgattatok!

R. Rohr MOST vázlatok (Laci/lelkigyakorlatok/augusztusi - / megtérés / „örvény hívja az örvényt” - kapcsolódás